

Гусячий командир

Василь Чухліб

— У колону по одному шикуйся! — командує Тарасик.

І гуси одне за одним виходять з подвір'я на стежку, що веде до ставка.

— Підтягнись! Підібрати ногу! Раз-два! Раз-два! — лунає над городами дзвінкий Тарасиків голос.

І гуси справді лопотять у ногу. Ось тільки молодий гусак Гагака збивається, бо все норовить то пасльонину по дорозі скубнути, то за якимсь жучком поженеться.

— Рядовий Гагака! Вийти зі строю! — гнівається Тарасик. Гусак збочує зі стежки, косує червоним оком на хлопчину.

— Чому порушуєш дисципліну? Роби, як я! — І босоногий Тарасик відбиває крок по споришу.

Гуси виходять на берег ставка.

— Струнко! За порядком номерів розподілись! — лунає команда.

Гуси випинають груди, вигинають шиї.

"Гел! Гел-гел! Гел-гел-гел!" — чути над ставком.

— Вільно! Розійдись!

Гуси з радісним гелготом кидаються у воду.

Славко та Іванко, що он вилежуються на березі, сміються з Тарасика. Гусячий командир, мовляв. Ну то й що? Нехай і гусячий. А як виросте — справжнім командиром буде!